

Kjøbenhavns Posten.

Redigeret af J. P. Grüne.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

13de Aarg.

Torsdagen d. 22. August 1839.

N. 230.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelser, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Ryheds-Post.

Kjøbenhavn, den 22de August 1839.

— Flere af dette Blads Lesere ville uden Twivl erindre sig en i Vinter heri Staden foregaat Begivenhed, som i sin Tid rakte megen Dmtale og hvorom ogsaa et af vores Blade leverede en Relation efter den fra Politiets Side stedfundne Undersøgelse. En Person ved Navn Bruun havde nemlig hos sin Svigermoder Mad. Fousannées med 2de Starpladte Pistoler truet hende og Flere paa Livet, saa at man saae sig nødsaget til at lade hente Bagten og arrestere ham. Sagen er, efterat være behandlet for Politiet, gaaret over til en Criminel-Action, og der er i disse Dage falden Dom i samme for Hof- og Stadsretten. Da den ogsaa i psychologisk Henseende har meer end almindelig Interesse skulle vi her omtale den noget udsørligere. Den Tiltalte, Peter Vilhelm Bruun, er under samme actioneret for „at have undsagt og truet Mennesker paa Livet, samt gjort Forberedelser til at dræbe dem.“ De oplyste factiske Omstændigheder ere følgende: Den 17de Dec. f. A. om Estermiddagen indfandt bemeldte Bruun sig paa hans fraseparerede Hustru, Jeanette Fousannées Moders, Restaurateur Fousannées Enkes Bopæl paa Østergade heri Staden, hvor han for Lieutenant Bohse, hvem han antraf i Dagligstuen, angav som Grund til at han indfandt sig der, Onsset om at see sin med fornavnte hans Hustru sammenlede Datter, der er i Huset hos Fousannées Enke. Da denne sidste, efterat Lieutenant Bohse havde underrettet hende om Bruuns Ankomst, fort efter trædte ind i Verrelset og spurgte hvad han vilde, samt hæltrede at han skulde gaae sin Bei da han intet der havde at bestille, udbredt Bruun i de Ord: „hod jeg oil“, trædte noget tilbage og fremtog fra Brystet en Starpladt Pistol, som han holdt imod Fousannées Enke, men da Lieutenant Bohse sprang ind imod ham, sank hans Arm, uden at det forevigt har funnet oplyses om det var Lieutenant Bohse, der slog hans Arm ned eller Arrestanten selv lod den synke, i hvilken Henseende nævnlige Forstnævnte ikke har funnet afgive nogen bestemt Forklaring, og da Fousannées Enke islede ud af Stuen, kastede Bruun pistolen fra sig med saadan Kraft at den slog en Revne i Pladen paa et imellem ham og den Dør, hvorigennem Fousannées Enke islede ud, staende Bord, hvorend tillige en Karaffel sendesloges. Bruun greb derefter sat paa Lieutenant Bohse, men da Conditorsvend Bille kom ind i Verrelset, slap han Bohse og fremtog fra Brystet en Starpladt Pistol, som han kastede efter Bille. Da Lieutenant Bohse gik bort for at hente Bagten, blev Bille hos Bruun, der, efter haad

Bille har forklaret, strax efter Bohses Bortgang udtog af Brystet en Blikkasse, som han fastede paa Gulvet med den Ytring: „see der er Hævedsmaskinen.“ I Mellemkilden fra Bohses Bortgang indtil Bagten kom udbred Bruun flere Gange, at han ikke vilde ende førend han havde begaet Mord, om han saa skulde hede sit Liv paa Skafotet. I Forbindelse hermed maa det bemærkes, at Lieutenant Bohse edelig har forklaret, at Bruun mangfoldige Gange tidligere har hættet, at hans Hensigt var at dræbe sin fraseparerede Hustru og stundom har sagt, at han vilde tage Fousannées Enke af Dage, ligesom Bohse ogsaa har udsagt, at Bruun flere Gange har udstoet Trudsler mod ham. Bruun har under et den 24de Dec. f. A. ved Politiretten optaget Forhør forklaret ikke at have hørt til Hensigt enten at skyde Fousannées Enke eller sin fraseparerede Hustru eller sit Barn; men blot paa Grund af den Forstnævntes haanende Adserd imod ham at være blevet saa ophidset, at han fremtog Pistolen og truede hende med samme; hvorhos han har udsagt, at den egenlige Grund til at han indfandt sig hos Fousannées Enke vel var den at see til sit Barn, men at det dog tillige var hans Agt, saa fremt han træf Lieutenant Bohse, da at skyde denne, paa hvem han var i høj Grad forbittret, men dette Forstet vil han ikke have fundet begrundet til at udføre, fordi flere af Familien vare tilstede. Bruun har endelig under samme Forhør forklaret, at han ikke kan opgive i hvilken Hensigt han kastede de omhandlede Pistoler, som han havde anskaffet sig 10 à 12 Dage førend han gjorde sig skyldig i det ovennævnte Forhold paa Fousannées Enkes Bopæl, men han har erklæret, at han dog ikke troer, at det dengang var hans Agt at dræbe Bohse. Den saaledes i Forhoret af 24de Decbr. f. A. afgivne Forklaring har Bruun vedblevet under det senere ved Politiretten den 7de Januar d. A. optagne Forhør og nævnlig har han gjentaget, at det den omhandlede Dag var hans Hensigt at skyde Lieutenant Bohse, i hvilken Henseende han foruden den ovennævnte Grund har anført den specielle, at Bohse ikke havde holdt et ham givet Lovte om at han skulde faae sit Barn at see og om at han vilde meddele ham Diden og Stedet, hvor dette skulde ske; hvorhos Bruun tillige har erklæret, at Grunden til at han ikke udsatte sit Forstet at dræbe Bohse, uagtet han erkjender, dertil at have havt god Lejlighed, var den, at Bohse, efterat Fousannées Enke var undsloven og Bruun havde grebet ham i Brystet, bad for sig, hvilket Udsagns Rigtighed Lieutenant Bohse forsvarigt paa det Bestemtteste har benegtet. Efter i Politiforhør af 10de Januar d. A. at have henholdt sig til sin tidligere Forklaring og derhos benegtet at have saaledes som af Conditorsvend Bille udsagt, kastet den ovenfor

omtalte med Krudt sydte Blidbaade den ad Gulvet med den Ytring at det var en Hælvedesmaschine, eller at have været i Besiddelse af fornærmede Blidbaade, refererede Bruun sig i Politiforhør af 12te samme Maaned til sine tidligere Forklaringer, idet han forbeholdt sig at gøre de Bemærkninger, som han fandt sig foranlediget til at fremkomme med, naar han i sin Tid blev fremsatlet i Criminalkammeret. Under det her optagne Forhør har han erklæret, at han aldeles ikke ved hvad han til forskellige Tider skal have forklaret i Politiretten, da han i det Tiderum, hvori han har afgivet Forklaringer i bemeldte Ret, vil have været i en saa sindssvært Tilstand, at han ikke vidste hvad han der sagde. Han har navnlig benegtet at have havt det Forsæt at dræbe sin Svigermoder eller at tilsoie hende noget Dndt, eller at have villet syde Lieutenant Bohse eller at have nogensinde truet sin Hustru; og har vel vedgaaet at have den 17de December f. A. om Eftermiddagen indfundet sig paa sin Svigermoder Housannées Enkes Bopæl med to stærpladte Pistoler, men har paastaaet at hans Hensigt var at syde sig selv og ikke nogen af de ovennævnte Personer. Forend han aflagde sig, hvilket han forresten ikke vilde gøre der paa Stedet, ønskede han at see sit Barn, og dette var Grunden til at han indfandt sig paa Housannées Enkes Bopæl.— „Hvad nu“, hedder det videre i Domss-Premisserne, „forst angaaer Arrestantens Foregivende om at han, da han afgav sine Forklaringer for Politiretten, har besundet sig i en Tilstand, hvori han ikke var sig selv bevidst, maa det bemærkes, at vedkommende Politilege vel har oplyst, at Arrestanten, nogle af de første Dage i Januar Maaned d. A., nemlig den 6te, 7de og 8de, angav at lide af urolige tanker, og at han de nærmest paafulgende Dage viste sig som et sindssvært, opfarende Menneske, samt at hans Tilstand gav Grund til at antage, at han lidet af et særdeles melankolsk Temperament, der af og til ved medvirkende Omstændigheder udarter til en periodisk Sindsforvirring, i hvilken han ikke er Herre over sine handlinger; men ligesom den Politiresassesor, der har optaget Forhoret over Arrestanten, ved dettes Slutning har tilsoiet den Bemærkning, at han ikke under Forhørene havde udvist noget som helst Tegn til Sindsforvirring, saaledes har Politilegen bestemt erklæret, at Arrestanten indtil de første Dage af Januar Maaned ikke havde viist mindste Tegn til Sindsforvirring. — Da nu Arrestanten har afgivet sin Tilstaaelse den 24de Decbr. f. A., vil der, selv om hans Tilstand i den af Politilegen omhandlede Periode kunde antages at have været af den Natur, at han ikke i den kunde afgive nogen retskraftig Tilstaaelse, ikke være nogen Anledning til at forkaste ovennævnte Bekjendelse paa Grund af Arrestantens mentale Forsatning. — Hvad dernæst angaaer Spørsmaalet om hvorvidt Arrestanten har gjort sig skyldig til Straf, maa det forelsig bemerkes, at han under det i Criminalkammeret optagne Forhør har udsagt, at han ikke blot under hans Afsætelse i Politiretten har været i en forvirret Tilstand; men at det ogsaa var Tilsædet forend han blev arresteret. De fremkomne Oplysninger give imidlertid ikke Grund til at antage, at Arrestanten, da han foretog de handlinger, der have fremkaldt nærværende Action, har besundet sig i en Tilstand, der maatte udelukke Tilregnelighed, i hvilken Henseende det navnlig maa bemerkes, at det Kongelige Sundheds-Collegium, hvis Betenkning Netten har indhentet, om hvorvidt Arrestantens physiske og psykiske Tilstand maa anses at have indvirket paa Tilregneligheden af hans Forhold, har yttert, at Samme ikke troer at kunne antage nogen egenlig Sindsforstyrrelse hos Arrestanten, men kun kan forklare sig hans rasende og værslige handlinger begaade i den højeste

Grad af Eidsnæstabelighed. — Hvad dernæst betrefser det Objective i Arrestantens Forhold, da sjællænder Netten ikke at dette har været af en saadan Natur, at han ved samme kan antages qualificeret til Straf, og navnlig findes han ikke at være overbevist om at have truffet Forberedelser til at dræbe Mennesker, thi ligesom der ikke er imod hans bestemte Benegtsels fremkommet noget Bevis for at han har villet dræbe Housannées Enke eller sin fra-separerede Hustru, saaledes give Sagens Data ei heller Anledning til at antage, at han har truffet Forberedelser til at tage Lieutenant Bohse af Dage, i hvilken Henseende det fortjener at releveres, at denne har forklaret, han aldrig har bemærket, at Arrestanten har gjort noget Skridt eller engang en Mine til at effectuere noget af de imod ham fremførte Trudsler og at han i Sædeleshed ikke kan antage, at Arrestanten den 17 Decbr. f. A. har indfundet sig paa Housannées Enkes Bopæl tildeels i den Hensigt at syde hende, da Arrestanten i saa Fald, imedens han var tilstede der, flere Gange kunde have havt Lejlighed til at udføre sit Forsæt.“ Da Netten derimod sjællænder, at Arrestantens Forhold med Hensyn til Housannées Enke havde været saaandt, at han ikke vilde kunne undgaae, isølge den af hende derom nedlagte Paastand, overensstemmende med L. 1—23—1, at tages i Forvaring af Dorigheden, fjendte den i sin den 17de dennes afdagte Dom for Ret: „Arrestanten Peter Vilhelm Bruun bør af Dorigheden tages i Forvaring indtil han stiller Borgen, saaledes at Restaurateur Housannées Enke, Anne Margrethe Jørgensen, bør være forsikret. Saal udredet Arrestanten og alle af Actionen lovligt flydende Omkostninger, og derunder i Salair til Actor, Procurator Lange, 10 Nbd. Silv. At efterkommes under Adserd efter Loven.“

— Corvetten „Galathæa“, der som bekjendt allerede er afgaart fra Livorno med en betydelig Deel af Thorvaldsens Konstværker, kan med det Allerførste ventes at ankomme hertil. Den medbringende 46 Kasser, der for største Delen skulle indeholde Aftsbønninger af forttrialige Antiquer, hvorfra et betydeligt Antal hører til dem, som de Franske havde bortført, men som efter Pariser-Freden blev gengivne Italien, og hvis Aftsbønninger allerede udgiore kostbare Sjældenheder, da det snart efter Originalernes Tilbagekomst blev forbudet at forøge dem.

— (Indsendt.) Uagtet vi ofte have havt Lejlighed til at bedrage Hr. Pallesen i forskellige Roller, have vi dog endnu ei seet ham udføre nogen Rolle i Stykker, som have været givne paa det Kongelige Theater, hvorefter man kunde anstille en Sammenligning imellem ham og vores gode Skuespillere. Paa en Tid, da der gifte et Rygte (et Rygte, som fandt megen Tiltro, saavel paa Grund af Hr. Pallesens almeen erkendte Dygtighed og den Omstændighed, at han er Dansk af Fødsel, som for den Dymærksamhed, den Kongelige Theaterdirection tidligere har sjækket endog Udelinge, som kun syntes at have Talent), at han skulle engageres her, vilde det have været saameget mere interessant at foretage en saadan Sammenligning. Af Hr. Pallesens Aftedsord i Søndags erfarede vi imidlertid, at denne Formodning om hans Unsættelse var urettig, og at Theaterdirectionen ei heller her har fundet sig foranlediget til at tiltræde Publikums Menning. Vi kunne dog ei derfor tilbageholde vores Døske, at Publikum og Theaterdirectionen kunde komme til at gøre hin Sammenligning, i Sædeleshed da vi nære den Formodning, at den Kongelige Theaterdirection derved muligen bringes til at forandre sin Menning, naar den seer ham udføre en Rolle, som paa det Kongelige Theater er udført af den eneste Skuespiller, man der har i den Genre, og Hr. Pallesen.